

# Daniels bok – nummer etthundratrettiofem

## *De profetiska rösterna från 1776, 1789 och 1798: Ett förspel till de 144 000:s besegling*

Jeff Pippenger

2024-03-14

Historien om 1776, 1789 och 1798 illustrerar historien om de etthundrafyrtiofyra tusens besegling. Vid vart och ett av dessa datum talade jordens vilddjur. De tre vägmärken som förebildas genom de tre gånger jordens vilddjur talade, löper parallellt med Kristi tre röster den 11 september 2001, juli 2023 och den snart ankommande söndagslagen.

Jag var i Anden på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, såsom ljudet av en basun. Uppenbarelsboken 1:10.

Vart och ett av dessa tre muntliga kännetecken identifierar det tilltagande ”ljudandet” av det tredje veropet, som också är den sjunde varningstrumpeten, och en trumpet är en röst.

Ropa högt, skona inte, höj din röst som en basun, och förkunna för mitt folk deras överträdelse och för Jakobs hus deras synder. Jesaja 58:1.

Rösten till det protestantiska hornet den 11 september 2001 var väktarnas röst som kallade det laodiceiska adventismen tillbaka till Jeremias gamla stigar, men hånarnas församling vägrade att vandra på dem.

Så säger Herren: Stå vid vägarna och se er omkring, och fråga efter de gamla stigarna, var den goda vägen är, och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar. Men de sade: ”Vi vill inte vandra på den.” Jag satte också väktare över er och sade: ”Lyssna till basunens ljud.” Men de sade: ”Vi vill inte lyssna.” Jeremia 6:16, 17.

Juli 2023 års röst var uppståndelsen av tjänsten Future for America, som hade varit tyst sedan den första besvikelsen den 18 juli 2020. Liksom med Johannes tillkännagivande av den snart kommande Messias, och med Justinians tillkännagivande av den snart kommande antikrist, identifierade Future for America att Amerikas framtid stod i begrepp att för alltid förändras vid den snart kommande söndagslagen och ljudandet av den sjunde basunen vid det vägmärket. Rösten av en som ropar i öknen var juli 2023 års röst.

Den andra rösten i Uppenbarelsbokens artonde kapitel ljuder vid den snart kommande söndagslagen, när drakens tal genom vilddjuret från jorden äger rum. Det är vid den tidpunkten som ”åsnan” slås en tredje gång, och då skall ”åsnan” tala. Åsnan slogs strax efter den 11 september 2001, efter den 7 oktober 2023, och skall sedan slås igen vid den snart kommande söndagslagen, där den talar. I vittnesbördet om Bileam vek den av från vägen på grund av en ängel, och ängeln representerar de fyra änglar som har befallts att hålla Islams fyra vindar tillbaka, men vid söndagslagen talar Islams åsna med den sjunde basunens ljud, vilket också är det tredje ve.

Det är där som synen om islam, vilken har dröjt sedan den 18 juli 2020, talar, ty då skall den inte längre dröja. Det finns många röster under perioden för de etthundrafyrtiofyra tusens försegling, och den perioden föregår Guds verkställande dom, som börjar vid den snart kommande söndagslagen. Guds verkställande dom framställs genom sju änglar med sju skålar. Den perioden börjar med den Helige Andes utgjutelse, och den utgör en upprepning av pingsten, då den Helige Ande utgöts och tungor såsom av eld vittnade om händelsen. Utgjutelsen vid den tidpunkten är inte längre tillmätt, ty den Helige Ande utgjuts då utan mått.

Den ängel som förenar sig i förkunnelsen av den tredje ängels budskap skall upplysa hela jorden med sin härlighet. Här förutsägs ett verk av världsomfattande räckvidd och ovanlig kraft. Adventrörelsen 1840–44 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft; den förste ängels budskap bars till varje missionsstation i världen, och i somliga länder rådde det största religiösa intresse som har bevitnats i något land sedan sextonhundralets reformation; men dessa ting skall överträffas av den mäktiga rörelsen under den tredje ängels sista varning.

”Verket kommer att likna det som skedde på pingstdagen. Liksom ”det tidigare regnet” gavs genom den Helige Andes utgjutelse vid evangeliets början för att åstadkomma att den dyrbara säden spirade upp, så kommer ”det senare regnet” att ges vid dess avslutning för skördens mognad.” The Great Controversy, 611.

Den 11 september 2001 började beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen, och den Helige Ande utgöts i mått. Uppmätningen av utgjutelsen framställdes i pingstens historia, med början vid Kristi uppståndelse, då en ängel talade och sade: ”Guds Son, kom fram, Fadern kallar dig”, alldeles såsom Jesus kallade Lasarus ut ur graven med orden: ”Lasarus, kom ut.” År 2023 kallade Kristus de två vittnenas döda, torra ben att ”komma fram”.

Efter Kristi uppståndelse steg Han först upp till sin Fader, och därefter steg Han ned, såsom Han gjorde den 11 september 2001. Sedan upplyste Han successivt sina lärjungar, vilket framställs genom mötet med Maria, de lärjungar som Han mötte och undervisade på vägen till Emmaus, och därefter genom att visa sig för de övriga lärjungarna. I fyrtio dagar undervisade Han lärjungarna före sin slutliga himmelfärd; sedan, efter ytterligare tio dagar, var de alla endräktigt samlade på en och samma plats, och den Helige Ande utgöts utan mått.

”När Jesus sammanträffade med sina lärjungar påminde Han dem om de ord som Han hade talat till dem före sin död, att allt måste uppfyllas som var skrivet om Honom i Mose lag och hos profeterna och i Psaltaren. ’Då öppnade Han deras förstånd, så att de kunde förstå Skrifterna, och sade till dem: Så är skrivet, och så måste Kristus lida och uppstå från de döda på tredje dagen, och att omvändelse och syndernas förlåtelse skulle predikas i Hans namn bland alla folk, med början i Jerusalem. Och ni är vittnen om detta.’” The Desire of Ages, 804.

I juli 2023 väckte Jesu röst de två döda vittnena till liv och började öppna sina lärjungars förståelse för allt som är skrivet i Mose lag (de ”sju tiderna”), hos profeterna (Nebukadnessars bild av vilddjuren) och i Psaltaren (Mose och Lammets erfarenhet). Hans undervisningsverk började vid hans uppståndelse, och det tilltog under de följande fyrtio dagarna. Det började med hans begäran att få äta.

Men medan de ännu, av glädje, inte kunde tro och förundrade sig, sade han till dem: Har ni här något att äta? Då räckte de honom en bit stekt fisk och av en honungskaka. Och han tog det och åt inför dem. Och han sade till dem: Detta är de ord som jag talade till er medan jag ännu var hos er, att allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag och hos profeterna och i psalmerna. Lukas 24:41–44.

Bön var ett huvudsakligt vägmärke i den fortgående historien, och historien från Kristi uppståndelse till dess att Han fyrtio dagar senare steg upp, lämnade tio dagar (tio är ett prov) fram till pingsten, då den Helige Ande skulle utgjutas utan mått. Hans uppståndelse, himmelfärd, följd av Hans nedstigande åter, representerar den 11 september 2001. Juli 2023 representerar slutet på de fyrtio dagarna, och de tio dagar som följer efter juli 2023 leder till den snart kommande söndagslagen. Under denna slutliga period av tio dagar är enhet och bön vägmärket. Enheten representerades av Hesekiels första profetia i kapitel trettiosju, som förde benen, senorna och köttet samman. Hesekiels andra profetia var andedräkten från de fyra vindarna, och andedräkten är en symbol för bön. Under dessa sista tio dagar blir de etthundrafyrtiofyra tusen beseglade, såsom de har förebildats genom Lasarus.

”Detta var anledningen till att Han dröjde med att gå till Betania. Detta krönande underverk, uppväckandet av Lasarus, skulle sätta Guds sigill på Hans verk och på Hans anspråk på gudomlighet.” Messias, s. 529.

Inte endast de visa jungfrurna förseglas under detta krönande mirakel, utan även de fåvitska jungfrurna förseglas på den orätta sidan i denna fråga.

”Kristi krönande underverk — uppväckandet av Lasarus — hade befast prästernas beslut att befria världen från Jesus och hans underbara verk, vilka snabbt höll på att förstöra deras inflytande över folket.” Apostlagärningarna, 67.

De många rösterna i historien om de etthundrafyrtiofyra tusens försegling fram till den snart kommande söndagslagen är ”rad på rad”, rösterna från Guds profetiska Ord, och dessa röster ljuder under den period då ”varje syns fullbordan” sker. De ljuder när det sjunde sigillet öppnas.

Och när han öppnade det sjunde sigillet, blev det tystnad i himlen vid pass en halvtimme. Och jag såg de sju änglarna som stod inför Gud; och åt dem gavs sju basuner. Och en annan ängel kom och stod vid altaret med ett gyllene rökelsekar; och åt honom gavs mycken rökelse, för att han skulle frambära den tillsammans med alla de heligas böner på det gyllene altaret som stod inför tronen. Och röken från rökelsen, som steg upp med de heligas böner, steg ur ängelns hand upp inför Gud. Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade det på jorden; och det blev röster och doner och blixtrar och en jordbävning. Uppenbarelseboken 8:1–5.

Öppnandet av det sjunde inseglet frambringade tystnad, ty perioden representerar en förändring av hushållning, och vid en förändring i en helig hushållning råder det alltid tystnad i himlen, vilket bestyrks av korset när änglarna upphörde med sin musik och lovsång. Tystnad i himlen bestyrks också av försoningsdagens föreskrifter, och den 22 oktober 1844 befallde Habackuk TVÅ, vers TJUGO, att hela jorden skulle tiga.

”Jag har fått se Guds stora kärlek och nedlåtelse i att ge sin Son att dö, för att människan skulle kunna finna förlåtelse och leva. Jag visades Adam och Eva, som hade förmånen att skåda Edens lustgårds skönhet och härlighet och som tilläts att äta av alla träd i lustgården utom ett. Men ormen frestade Eva, och hon frestade sin man, och de åt båda av det förbjudna trädet. De överträdde Guds bud och blev syndare. Nyheten spreds genom himlen, och varje harpa tystnade. Änglarna sörjde och fruktade att Adam och Eva åter skulle räcka ut handen och äta av livets träd och bli odödliga syndare. Men Gud sade att han skulle driva överträdarna ut ur lustgården och genom keruber och ett flammande svärd bevaka vägen till livets träd, så att människan inte kunde närma sig det och äta av dess frukt, som vidmakthåller odödligheten.” Early Writings, 125.

Himlen tystnade när människorna blev syndare, och himlen tystnade när Kristi blod utgöts för att återlösa syndare, och himlen tystnade när Kristi domsverk började med att avlägsna synden från sitt folk.

”Kristi förbön till människans förmån i helgedomen därovan är lika väsentlig för frälsningsplanen som hans död på korset var. Genom sin död påbörjade han det verk som han efter sin uppståndelse uppsteg till himlen för att fullborda.” The Great Controversy, 489.

Domens verk började vid den tredje ängelns ankomst år 1844, men Guds folk valde att dö i öknen i stället för att för evigt bli ett med gudomen. Den tredje ängeln kom åter den 11 september 2001, och återigen blev det tystnad i himlen. Därefter började Lejonet av Juda stam att bryta det sjunde inseglet, medan änglarna såg den tredje ängelns ankomst in i den sista generationens historia.

De sju domsänglarna stod där, redo att börja sitt förödelseverk, men de blev då tillsagda: ”Håll, håll, håll, håll”, medan de etthundrafyrtiofyra tusen beseglades. De trognas tvåfaldiga böner sändes till himlen, förebildade genom de tio dagarna som föregick pingsten och började efter de fyrtio dagarna (en symbol för öknen), vilka representerar de tre och en halv dagarna (en symbol för öknen) i Uppenbarelsebokens elfte kapitel. De två vittnena blev därefter undervisade av rösten från öknen att de måste uppfylla Daniels två böner. Bönen i Daniel 2, där Daniel och de tre männen bad om ljus för att förstå Nebukadnessars hemliga dröm om vilddjursbilden, och Daniels bön i kapitel 9, där Daniel bad ensam och därmed uppfyllde kraven för bönen i Tredje Moseboken 26.

Den andrakollektiva bönen i Daniel gällde ljus beträffande en dold hemlighet som var fördold inom den yttre linjen av den profetiska historien. Den privata, personliga bönen i Daniel nio gällde barmhärtighet beträffande ett inre behov. När den sena regnets eld började falla år 2001, fanns det många röster som kunde höras av dem som förstod metodologin rad på rad. Elden från altaret, som kastades ned på jorden, var det budskap som åstadkom den slutliga åtskillnaden mellan de visa och de dåraktiga, och medan det budskapet fortsatte att utvecklas under dessa tio symboliska dagar blev budskapet allt tydligare och tydligare.

Budskapet var den tilltagande krisen i det tredje ve, vilken i Hesekiel kapitel trettiosju var de två profetior som först fick de två vittnena att komma samman och därefter fick dem att stå som en mäktig här. Därefter i kapitel trettiosju fogas de samman till en stav, och den förening som representeras genom sammanfogandet till en enda stav representerar föreningen av gudomlighet

med mänsklighet, vilken fullbordas i de avslutande skeendena av de etthundrafyrtiofyrtatusens besegling.

I juli 2023 började bönerna stiga upp, och de var bönerna i Daniels nionde kapitel och andra kapitel. Därefter hördes röster och även åskdunder, och blixtar sågs då. Blixtar och åskdunder åtföljer regn både i den naturliga världen och i profetian. Regnet började den 11 september 2001. Den första hänvisningen till blixtar och åskdunder identifierar detta som ett budskap som är avsett att framkalla gudsfruktan.

Och det skedde på tredje dagen, när det blev morgon, att det var åskor och blixtar och ett tjockt moln över berget, och basunens ljud var mycket starkt; så att allt folket som var i lägret darrade. 2 Moseboken 19:16.

Ljungen och tordönen åtföljdes av basunens ”röst”. De åtföljs av regn och utgör profetiska fotsteg som vägleder Guds folk.

Molnen utgöt vatten; himlarymden lät sin röst höras; också dina pilar for vida omkring. Rösten av ditt dunder var i himlarymden; blixterna upplyste världen; jorden darrade och skakade. Din väg går genom havet och din stig genom de stora vattnen, och dina fotspår är inte kända. Du ledde ditt folk såsom en hjord genom Moses’ och Arons hand. Psalm 77:17–20.

Blixterna och åskknallarna är Guds röst, vilken hörs under regnets tid, och under den tidsperioden för han fram sina vindar (islam är östanvinden) ur sitt förråd.

När han låter sin röst höras, då brusar en myckenhet av vatten i himlarna, och han låter ångorna stiga upp från jordens ändar; han gör blixterna till regn, och för fram vinden ur sina skattkammare. Jeremia 10:13.

Gud lät sin röst höras när han ropade såsom ett lejon, och som gensvar lät sju tordön sin röst höras, och dessa sju tordön representerar Guds fotsteg under Millerit rörelsens historia och även i den tredje ängelns rörelse, vilken återkom den 11 september 2001, då han förde fram östanvinden ur sina förråd.

Han låter ångorna stiga upp från jordens ändar; han gör blixtar för regnet; han för vinden fram ur sina förråd. Han slog Egyptens förstfödda, både människor och boskap. Psaltaren 135:7, 8.

Han lät vinden komma ut ur sina förråd, när Egyptens förstfödda slogs, och påskan förebildade korset, som i sin tur förebildade den tredje ängelns ankomst år 1844, vilket i sin tur förebildade den tredje ängelns återkomst på östanvindens dag, den 11 september 2001.

När sigillerna avlägsnas från den bok som är förseglad med de sju sigillen, representerar detta en fortskridande utveckling av sanningen. Avlägsnandet av det sjunde sigillet representerar de etthundrafyrtiofyrtatusens beseglingstid. När den bok som var förseglad med sju sigill först nämns, förekommer blixtar, dunder och röster, men ingen jordbävning.

Och från tronen utgick blixtar och dunder och röster; och framför tronen brann sju eldsfacklor, vilka är Guds sju andar. Uppenbarelseboken 4:5.

Vid det första omnämmandet av rösterna, blixterna och dunderen representeras regnet av den Helige Ande, som är de sju eldslamporna, men där finns ingen jordbävning. Det är vid borttagandet av det sjunde sigillet som jordbävningen i den snart kommande söndagslagen identifieras.

Uppenbarelsebokens fjärde kapitel identifierar början av sanningens avsigillande, utfört av Lejonet av Juda stam, och när beseglingstiden identifieras, anger det periodens början och slut.

Början av den nuvarande perioden var när ängeln steg ner för att upplysa jorden med sin härlighet den 11 september 2001; därefter blir vi i Jesaja sex underrättade om att det budskap som representeras av "röster, blixtar, dunder, vind och regn", vilket avslutas vid söndagslagen, skall förkunnas för ett folk som ser men inte kan uppfatta betydelsen av blixterna, och fastän de hör, kommer de inte att kunna förstå rösterna och dunderen, förrän de överraskas av den stora jordbävningen. De etthundrafyrtiofyra tusens beseglingsperiod är den period då verkan av varje syn fullbordas.

Den historien frambringar och uppenbarar två grupper av tillbedjare. Den ena gruppen känner igen regnet och tar därför emot det, ty de kan se blixterna och höra rösterna, åskan och vinden. Vid slutet av beseglingens tid inför sedan den stora jordbävningen i den snart kommande söndagslagen Guds verkställande domar.

Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbunds ark blev synlig i hans tempel; och där var blixtar och röster och dunder och en jordbävning och stort hagel. Uppenbarelseboken 11:19.

Vid den stora jordbävningen innefattar "blixtar och röster och dunder" även "hagel". "Haglet" representerar de domar som börjar utgjutas av de sju änglar som stod beredda att göra detta vid beseglingstidens början, när det sjunde sigillet höll på att öppnas, alldeles såsom de väntade på att ängeln skulle gå genom Jerusalem och sätta ett märke på dem som suckade och ropade över de styggelser som begicks i landet (yttre), och i församlingen (inre).

"Haglet" markerar tiden för Guds förgörande domar, vilka är en nådatid för Guds andra hjord, som då kallas ut ur Babylon; och när den siste av den stora skaran har förenat sig med Guds hjord, avslutas människans provotid helt.

Och den sjunde ängeln tömde sin skål i luften; och en stark röst gick ut från himlens tempel, från tronen, och sade: Det är fullbordat. Och det kom röster och tordön och blixtar; och det blev en stor jordbävning, sådan som inte har varit sedan människor kom på jorden, en så väldig jordbävning, så stor. Och den stora staden delades i tre delar, och folkens städer föll; och det stora Babylon kom i hågkomst inför Gud, för att han skulle ge henne bägaren med vinet av sin vredes glöd. Uppenbarelseboken 16:17–19.

Käre läsare: Kan du höra rösterna och åskdunderen? Kan du se blixterna? Kan du känna vinden? Snart kommer du att höra de oförståndiga jungfrurnas röst, när de ber om olja.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Vi väntade på frid, men intet gott kom; och på en tid av läkedom, och se, förskräckelse! Hans hästars frustande hördes från Dan; hela landet skakade vid ljudet av gnäggandet från hans

starka hästar; ty de har kommit och förtärt landet och allt som är däri, staden och dem som bor i den. Ty se, jag skall sända ormar, basilisker, bland er, som inte skall kunna besvärjas, och de skall bita er, säger Herren. När jag ville trösta mig i min sorg, är mitt hjärta matt i mig. Se, rösten av min dotters, mitt folks, skri ljuder från dem som bor i ett fjärran land: Är inte Herren i Sion? Är inte hennes konung i henne? Varför har de väckt min vrede med sina beläten och med främmande avgudar? Skörden är förbi, sommaren är slut, och vi är inte frälsta. För dottern mitt folks skada är jag sargad; jag går i sorgdräkt; förfäran har gripit mig. Finns ingen balsam i Gilead? Finns där ingen läkare? Varför har då inte läkedom kommit dottern mitt folk till del? Jeremia 8:15–22.